

jeg har ikke turdet lægge Beslag i længere Tid paa det høje Tings Opmærksomhed. Jeg har dog anset det for nødvendigt at komme ind paa en Del af, hvad den højtærede Minister har udtalt, og navnlig af, hvad den højtærede Minister har sagt om, hvilket Beløb der er udbetalt i Understøttelser. Det er saa sandt ikke saaledes, at jeg mener, at de paagældende har faaet for meget, naar de faktisk har været ude af Stand til at skaffe sig Arbejde eller at kunne faa Arbejde anvist, men ikke desto mindre er det dog rigtigt, at man ser, hvor store Beløbene er, og at det faktisk er rigtigt med de 50 Mill. Kr., der er udbetalte i Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Bjerring: Det Svar, den højtærede Landbrugsminister forleden Dag fremkom med overfor mig, giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger. Den højtærede Landbrugsminister udtalte den Mening, at jeg ved den Lejlighed var højt oppe. Jeg faar trøste mig med, at det er bedre at være højt oppe end at være langt nede. Af gode Grunde kom den højtærede Landbrugsminister ikke ind paa den Kritik, jeg havde rejst af Forretningsgangen i Landbrugsministeriet. Det forekommer mig, at den Forretningsgang, man har i det paagældende Ministerium, er af den Beskaffenhed, at den maa siges at være ganske uanstændig. Naar en Organisation i al Høflighed og Beskedenhed henvender sig til den højtærede Landbrugsminister og fremsætter et Andragende, forekommer det mig, at den indenfor en rimelig Tidsfrist kan forlange at faa Svar paa de Henstillinger, den fremkommer med. 13 Maaneder til at besvare et saadant Andragende forekommer mig at være en alt for lang Tid, og det forekommer mig ogsaa, at det højtærede Landbrugsministerium i den Henseende har slaaet Rekorden baade med Hensyn til Langsomhed og med Hensyn til Uhøflighed. Jeg forstod den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han mente, jeg havde rettet en Kritik mod Fiskeridirektøren. Jeg vil sige, at Kritikken var udelukkende rettet mod Embedsmændene i Landbrugsministeriet i Anledning af den Langsomhed, hvormed de Sager, der kommer ind til det paagældende Ministerium, bliver behandlet. Jeg sagde udtrykkelig om Fiskeridirektøren, at hans kendte Nidkærhed for sit Personale ikke havde formaaet at overvinde de store Vanskeligheder, der var for denne Sags heldige Løsning. Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at det er at krænke Fiskeridirektøren, og da den højtærede Landbrugs-

minister tog Fiskeridirektøren saa stærkt i Forsvar, vil jeg ogsaa tro, at Fiskeridirektøren er uden Skyld i, at dette Spørgsmaal ikke er løst, men saa bliver Skylden udelukkende den højtærede Landbrugsministers.

Det er blevet fremhævet, at Dagpengene for Tjenestemændene ved Fiskerikontrollen, Biologisk Station og Redningsdamperne var fastsatte paa Lønningsloven, men det samme er Tilfældet for Personalet ved de store Etater, Statsbanerne, Toldvæsenet og Postvæsenet, men det har alligevel ikke hindret den paagældende Minister i at henvende sig til Finansudvalget og søge Bemyndigelse til at forhøje Dagpengene. Trafikministeren har saaledes henvendt sig til Finansudvalget og faaet Tilladelse til at forhøje Dagpengene, den 1. April 1917 fra 3 til 4 Kr., den 1. April 1918 fra 4 til 6 Kr. og den 1. Oktober 1918 til 8 Kr. plus 2 Kr. for de to første Dage. I det Eksempel, jeg her nævner, har jeg taget en Tjenestemand fra de laveste Grader indenfor de forskellige Etater. En Tjenestemand ved Fiskerikontrollen faar for 1 Dag 4½ Kr. i Dagpenge. Det er imidlertid ikke det alene, som stiller disse Folk saa ugunstigt, men ogsaa den Omstændighed, at Dele af et Døgn regnes ikke med; naar man f. Eks. er ude i et Døgn og 19 Timer, faar man ikke en Øre for de 19 Timer.

For at illustrere dette nærmere skal jeg nævne et ganske enkelt Eksempel. Hvis en Fiskeribetjent bliver beordret fra Nyborg til Karrebæksminde for sammen med Maskinmesteren at bese de Motorfartøjer, som findes der, faar en saadan Mand, hvis han rejser fra Nyborg Kl. 4½ om Formiddagen den ene Dag og kommer hjem Kl. 11 om Aftenen den næste Dag — det er altsaa 43 Timers Rejse, men det regnes kun for et Døgn —, en Betaling af 4½ Kr., og paa denne Rejse har han maattet overnatte paa Hotel. Dette bliver en Betaling af 10 Øre pr. Time, og det forekommer mig at være ganske uanstændigt. En Mand i lignende Stilling indenfor de 4 Civiletater vil faa en Betaling af 19 Kr. 60 Øre eller godt og vel 40 Øre pr. Time, altsaa 4 Gange saa meget, som der tilstaaes en Tjenestemand ved Fiskerikontrollen, Biologisk Station og Redningsdamperne.

Det forekommer mig, som sagt, at være en uanstændig lille Betaling, og naar den ene Minister kan rette en Henvendelse til Finansudvalget om ved midlertidigt Tillæg at faa dette forandret, maa det ogsaa kunne gøres for den højtærede Landbrugsministers Vedkommende. Jeg haaber, at den højt-